

Standpunkt har altid haft sit mislige; det er altid misligt for en Havn at opgive alle Afgifter undtagen Bolværksafgiften. Jeg mente, at naar man andet Steds vilde slutte sig til Forslaget med at beholde en meget billig Afgift, kunde noget tale for det, naar i øvrigt Skibsafgiften bortfaldd. Jeg skal med Hensyn til den almindelige Størrelse af Afgiften bemærke, at efter den sidste Opgørelse, jeg har for Kjøbenhavns Havn, er der svaret 1,042,556 Kr. i samlet Afgift dels til Staten og dels til Havnen. Nu kan man sige, at Afgiften til Staten kommer ikke den Ting ved. Jeg maa dertil bemærke, at hvem der faar Afgiften, er ganske sikkert dem, der besjele Havnen, ligegyldigt; det, det kommer an paa, er, om de skulle svare Afgiften eller ikke. Altsaa, jeg maa været berettiget til at gaa ud fra den samlede Afgift. Den Afgift, der nu er Tale om at paalægge ifølge Lovforslagets § 8, falder alene paa Indgaaende i udenrigs Fart; den falder altsaa ganske som den nuværende Skibsafgift til Staten, og jeg kan sige aldeles nøjagtig, hvorledes den svarer til denne Skibsafgift til Staten, den er nemlig $\frac{9}{10}$ af den Afgift; nu svares der til Staten en Skibsafgift af 50 Ore pr. Registrerton; i Kjøbenhavns Havn bliver der herefter at svare 30 Ore pr. Registrerton, og saa bortfalder samtidig alle Havneafgifter til Kjøbenhavns Havn. Det er blot for at give et Billede paa den Maade; jeg tror, man tænker sig det lettest, naar man forestiller sig, at alle nuværende Afgifter til Kjøbenhavns Havn, som have givet 1,042,556 Kr. i 1889, bortfalde totalt og desuden $\frac{9}{10}$ af Skibsafgiften til Staten. Naar jeg skal udtrykke det i Tal, er det saaledes, at i Stedet for den Afgift, der nu svares i Kjøbenhavns Havn dels til Staten, dels til Havnen, nemlig 1,042,556 Kr., vil der efter denne Opgørelse her blive svaret henimod 300,000 Kr.; med andre Ord, den Afgift, der nu skal svares Kjøbenhavns Havn, falder ind under 30 pCt. af, hvad den samlede Afgift har været tidligere. Jeg tror ikke, man kan beklage sig over dette Forhold, men at der er overmaade meget, der taler for at beholde den moderate Afgift i Kjøbenhavns Havn. Jeg har tilladt mig at nævne, at Havneafgiften svares udelukkende paa Indgaaende fra Udlandet pr. ubløst Registrerton, men ærede Medlemmer ville finde i § 8 under 2, at Indenrigsministeren bemyndiges til „at fritage Skibe i Udenrigsfort for at svare den ved Lov af 31te Marts 1864 bestemte Havneafgift for Indgaaende, for saa vidt angaar den Del af Ladningen, der i Havnen omlades og forsendes med Skib til

udenrigs Sted“ — det er altsaa det saakaldte Omladningsgods, Transiten i den gamle Havn, som dette Forhold angaar, og som fritages for at svare Havneafgift. Forholdet er for Øjeblikket ordnet saaledes, at denne Fritagelse gælder for 30 Dage, og i øvrigt skulle Varerne være under et vist Tilsyn af Toldvæsenet. Der er tilføjet Paragraffen: „under Sagttagelse af de Forskifter, som af bemeldte Minister i saa Henseende nærmere fastsættes“. Det har Betydning i dobbelt Retning. For det første er det en Bemyndigelse, som man maaste havde, men som nu gives i ethvert Fald udtrykkelig for Ministeren, til at udvide Afgiftsfriheden for Omladningsgods saaledes, at den kommer til at gælde for længere Tid og altsaa vil lette Transiten. For det andet er det en Bemyndigelse til at føre et stærkere Tilsyn med, at Bestemmelsen ikke omgaaes, og det vil netop derfor kunne muliggøres at lette Transithandelen. Det har været ganske naturligt, at man, idet man anlagde Frihavnen, stillede den gamle Havn saa gunstig som muligt overfor Transithandelen. Selvfølgelig kunde man aldrig komme til fuldstændig Lighed mellem de 2 Havne, fordi den ene i og for sig er beregnet paa Ind- og Udførsel til Vandet og den anden væsentlig paa Transit, men saa vidt muligt er Havnene med Hensyn til Transit stillede ens „Foranstaaende Lettelser skulde i hvert Fald indtræde samtidig med, at Frihavnen i sin hele Udstrækning af det i § 3 omhandlede Aktieselskab aabnes for Drift“. Jeg maa hertil gøre en Bemærkning. Bemyndigelsen gik jo ud paa, at Ministeren kan ophæve Skibsafgiften ogsaa tidligere, og den skal bortfalde, naar Havnen aabnes i hele sin Udstrækning. Det vil ikke godt kunne ordnes saaledes, at man lader en Del af Afgiften staa, men man maa ned til 30 Ore, saa vidt jeg kan se, naar man overhovedet tilstøder Trafik paa Frihavnen. Den Tanke, der ligger bagved hele Lovforslagets Afgiftsbestemmelser, er jo netop den, at man vil stille bægge Havnene ens i Afgiftsforhold, idet der nemlig svares 30 Ore pr. ubløst Registrerton, men ærede Medlemmer ville finde, at der er en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at bestemme, at der „i Stedet for den fornævnte Havneafgift af 30 Ore pr. ubløst Registrerton skal erlægges en hertil svarende Afgift af Varerne, hvilken Afgift i saa Fald bliver at fastsætte for hver Varefort i Overensstemmelse med Toldvæsenets Bestuvsningsreglement“. Det er atter en Bestemmelse, som gør det muligt at stille Afgiftsforholdene i Frihavnen og i den gamle Havn lige, ogsaa med Hensyn til